

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga
Sędziowie:	SA Elżbieta Gawda (spr.) SA Barbara Hejwowska
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2017 r. w Lublinie

sprawy A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy A. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 26 kwietnia 2016 r. sygn. akt VIII U 34/15

I. zmienia częściowo zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję i ustala A. P. prawo do obliczenia emerytury na dzień

1 września 2014 roku przy pomniejszeniu o kwotę stanowiącą sumę kwot emerytur pobranych w okresie od dnia 1 stycznia 2013 roku do dnia 31 sierpnia 2014 roku w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz A. P. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania za I instancję oraz kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Elżbieta Gawda Krystyna Smaga Barbara Hejwowska

III AUa 997/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Lublinie oddalił odwołanie wnioskodawczyni A. P. od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. z dnia 1 października 2014 r., odmawiającej ponownego obliczenia emerytury.

Sąd Okręgowy oparł swoje rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach i rozważaniach prawnych:

A. P. urodziła się w dniu(...). Decyzją z dnia 9 września 1998 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 września 1998 r. W okresie od 1 września 1998 r. do 31 sierpnia 2001 r. skarżąca pracowała w Gminnym Przedszkolu w S. w wymiarze 15/22 etatu.

Kolejną decyzją z dnia 22 lutego 2006 r. organ rentowy przyznał A. P. prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2006 r. W okresach od dnia 1 marca 2006 r. do 12 lipca 2006 r., od 1 września 2006 r. do 31 marca 2007 r., od 1 stycznia 2007 r. do 31 marca 2007 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w Gminnym Przedszkolu w S. w pełnym wymiarze czasu pracy.

W okresach od dnia 1 października 2009 r. do 30 czerwca 2010 r, od 1 września 2010 r do 30 czerwca 2011 r. wnioskodawczyni była zatrudniona w Gminnym Przedszkolu w S. w Akademii (...) na podstawie umowy zlecenia. Od uzyskanego wynagrodzenia zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne.

W dniu(...) A. P. złożyła wniosek o emeryturę, dołączając do niego zaświadczenie Urzędu Gminy w S. o wysokości wynagrodzeń uzyskanych podczas zatrudnienia na podstawie umowy zlecenia w okresie od 1 października 2009 r. do 30 czerwca 2011 r. oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w Gminnym Przedszkolu w S. w latach 1998 , 1999, 2000 , 2001, 2006 i 2007.

Decyzją z dnia 1 października 2014 r. organ rentowy przyznał A. P. emeryturę od dnia 1 września 2014 r.. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z poprzedniej decyzji przyjęty do obliczenia emerytury wyniósł 121,08 %. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przez kwotę bazową 1220,89 zł. wynosi 1478,25 zł. Od 1 września 2014 r. wysokość emerytury wyniosła 2.078,39 zł. Do ustalenia wysokości emerytury Zakład uwzględnił łącznie 35 lat 6 miesięcy i 13 dni okresów składowych i nieskładkowych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 1 października 2014 r., wydaną również po rozpatrzeniu wniosku z dnia(...) organ rentowy odmówił A. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że z uwagi na przyznanie prawa do emerytury nauczycielskiej na podstawie decyzji z dnia 9 września 1998 r. oraz podjęciu wypłaty świadczenia od dnia 1 września 1998 r., nie ma możliwości obliczenia świadczenia zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1440).

Sąd Okręgowy w toku niniejszego postępowania zobowiązał organ emerytalny do hipotetycznego ustalenia wysokości emerytury zgodnie z wnioskiem z dnia

(...) na podstawie art. 27 w zw. z art. 55 cyt. ustawy oraz do wskazania czy tak wyliczona emerytura jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej. W wykonaniu zobowiązania ZUS ustalił wnioskodawczyni hipotetyczną wysokość emerytury od 1 września 2014 r. na kwotę 1.554,28 zł.. Wskazał, iż kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 557.161,29 zł., kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 26.901,09 zł zaś średnie trwanie życia 203 miesiące. Suma kwot pobranych emerytur wynosi 268.544,45 zł. Ustalona wysokość (1.554,28 zł) jest niższa od ustalonej w myśl zasad art. 53 (1.670,04 zł) oraz obecnie pobieranej przez wnioskodawczynię emerytury przyznanej decyzją z dnia 1 października 2014 r., od dnia 1 września 2014 r. w kwocie 2.078,39 zł. (k. 31 a.s.).

W związku z zastrzeżeniami pełnomocnika skarżącej organ rentowy, na żądanie Sądu Okręgowego, ponownie dokonał hipotetycznego wyliczenia emerytury A. P. na podstawie art. 26 ustawy w zw. z art. 55 cyt. ustawy, bez pomniejszania podstawy o sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed obliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie społeczne. Przy przyjęciu zwaloryzowanego kapitału początkowego 557.161,29 zł, kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 26.901 zł., średnie trwanie życia wynosi 203 miesiące. Wyliczona kwota emerytury zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej na dzień 1 września 2014 r. wyniosła 2.877,15 zł (k. 60 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie przytoczonych dowodów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Wiarygodność tych dowodów nie budziła wątpliwości Sądu.

W oparciu o poczynione ustalenia Sąd Okręgowy nie uwzględnił odwołania, opierając rozstrzygnięcie na przepisach cyt. ustawy o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie z art. 55 tej ustawy ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Według art. 26 ust. 1 cyt. ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Przepis ten umożliwia ustalenie najbardziej korzystnej wysokości świadczenia przyznanego na podstawie art. 27. Umożliwia on ustalenie wysokości świadczenia osobom spełniającym warunki do przejścia na emeryturę na starych zasadach według reguł obowiązujących dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. na zasadach art. 26, o ile osoby te kontynuowały ubezpieczenie emerytalne po osiągnięciu 60/65 lat życia i wystąpiły z wnioskiem o świadczenie po dniu 31 grudnia 2008 r., a emerytura obliczona w myśl art. 26 okaże się wyższa niż obliczona zgodnie z art. 53.

Sąd Okręgowy zważył, że ewidentnie z przepisu powyższego wynika, że jeśli chodzi o czasokres kiedy wniosek może być złożony, datą graniczną jest data złożenia wniosku po dniu 31 grudnia 2008 r. Przepis nie zawiera nakazu aby wniosek był złożony po osiągnięciu wieku emerytalnego. Brak też ograniczenia, że w przypadku przyznania jakiegokolwiek emerytury obliczonej na dotychczasowych zasadach - tj., zgodnie z art. 53 nie przysługuje prawo do zastosowania art. 55 ustawy i obliczenia emerytury w myśl nowych zasad – tj. zgodnie z art. 26. Warunku takiego nie zawiera przepis art. 55 ustawy emerytalnej

Odnosnie charakteru i celu oraz zasad związanych z ustaleniem emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej wielokrotnie wypowiedział się zarówno Sąd Najwyższy a także sądy powszechne, wyjaśniając reguły dotyczące tej emerytury.

W wyroku z dnia 10 lipca 2013r. wydanym w sprawie II UK 424/12, na który powołuje się pełnomocnik wnioskodawczyni Sąd Najwyższy wskazał, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Jeżeli więc nie może być kwestionowana możliwość kilkakrotnego przechodzenia na emeryturę, a w treści art. 55 u.e.r.f.u.s. brak zastrzeżenia, że wniosek o przejście na emeryturę w powszechnym wieku przez osoby objęte art. 27 ma być pierwszym wnioskiem o przejście na emeryturę (o nabycie statusu emeryta), przepis ten (art. 55 u.e.r.f.u.s.) należy rozumieć jako przyznający prawo do złożenia wniosku o wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, jeżeli ubezpieczenie było kontynuowane po osiągnięciu wieku 60/65 lat, a wniosek został złożony po dniu 31 grudnia 2008 r. niezależnie od faktu przejścia przez te osoby na emeryturę wcześniejszą lub w niższym wieku emerytalnym.

Wysokość świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni obliczonego na podstawie art. 53 cyt. ustawy wyniosła 1.670,04 zł (przyznanej decyzją z dnia 1 października 2014 r. 2.078,39 zł.) zaś wysokość świadczenia ustalonego na podstawie art. 26 jest niższa wynosi bowiem 1.554,28 zł. (k. 31 a.s.)

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko pełnomocnika skarżącej, że przepis art. 55a cyt. ustawy jako nieobowiązujący w dacie wydania zaskarżonej decyzji nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu Okręgowego konieczność dokonania pomniejszenia podstawy wymiaru emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur, w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy i składki na ubezpieczenie zdrowotne, wynika z analizy przepisów powołanej ustawy o emeryturach i rentach.

Zgodnie z obowiązującym od 1 stycznia 2013 r. przepisem art. 25 ust 1b cyt. ustawy jeżeli ubezpieczony pobrał emeryturę na podstawie przepisów art. 26 b, 50, 50 a, 184 lub art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. –Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 97, poz. 674 ze zm.) podstawę obliczenia emerytury o której mowa w art. 24 , ustaloną zgodnie z ust. 1. pomniejsza się o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W sprawie bezsporne jest, iż wnioskodawczyni od dnia 1 września 1998 r. nieprzerwanie pobiera emeryturę. Przez część tego okresu była zatrudniona na podstawie umowy o pracę a następnie na podstawie umowy zlecenia.

W chwili uzyskania wieku emerytalnego skarżącą kontynuowała zatrudnienie a składki na ubezpieczenie społeczne były opłacane terminowo.

Wniosek o emeryturę, a właściwie o obliczenie jej wysokości według „nowych zasad” tj. art. 55 w zw. z art. 26 ustawy emerytalnej, wnioskodawczyni złożyła w dniu(...) a więc po uzyskaniu wieku emerytalnego, mając już ustalone prawo do emerytury.

W ocenie Sądu Okręgowego wnioskodawczyni nie spełnia ustawowej przesłanki niezbędnej do ustalenia świadczenia zgodnie z jej wnioskiem. Wysokość świadczenia emerytalnego wnioskodawczyni obliczonego na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej jest bowiem niższa niż wysokość świadczenia ustalonego na podstawie art. 53.

Z tych względów i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

Apelację od powyższego wyroku złożyła pełnomocnik wnioskodawczyni zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

- 1) naruszenie art. 25 ust. 1b cyt. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez jego zastosowanie w stanie faktycznym sprawy, w sytuacji gdy przepis ten ma zastosowanie wyłącznie do osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r.;
- 2) naruszenie art. 55 cyt. ustawy przez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy ubezpieczona spełnia wszystkie warunki do przeliczenia świadczenia na podstawie tego przepisu.

Wskazując na powyższe zarzuty apelująca wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że w dacie wydania zaskarżonej decyzji wysokość emerytury wynosiła 2.877,15 zł.

W uzasadnieniu apelacji pełnomocnik skarżącej wywodziła, że na dzień złożenia wniosku przez skarżącą tj. (...)cyt. ustawa nie przewidywała możliwości pomniejszenia podstawy wymiaru emerytury o sumę kwot pobranych emerytur. Przepis art. 25 ust. 1b cyt. ustawy nakazuje pomniejszenie podstawy emerytury wyłącznie w stosunku do osób

urodzonych po 31 grudnia 1948 r. Ponadto wnioskodawczyni spełniła warunki do obliczenia świadczenia na podstawie art. 36 cyt. ustawy na długo przed wejściem w życie art. 25 ust. 1b cyt. ustawy, gdyż przed tą datą osiągnęła powszechny wiek emerytalny.

Apelująca przytoczyła poglądy judykatury dokonujące wykładni powołanych w apelacji przepisów.

W odpowiedzi na apelację organ rentowy wnosił o jej oddalenie, wskazując na prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego. Pozwany powołał pogląd Sądu Najwyższego, w świetle którego moc obowiązująca art. 25 ust. 1b cyt. ustawy rozciąga się także na osoby urodzone przed 1 stycznia 1949 r., które przed złożeniem wniosku, o którym kwota w art. 55, pobierały wcześniejsze emerytury (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2016 r. II UK 78/15).

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik wnioskodawczyni złożyła wniosek o zasądzenie od pozwanego na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu za obie instancje.

Opierając się na ustaleniach faktycznych jak i w części na rozważaniach prawnych poczynionych przez Sąd I instancji **Sąd Apelacyjny zważył co następuje:**

Apelacja jest częściowo zasadna. Sąd Apelacyjny akceptuje w całości ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd pierwszej instancji, zatem nie zachodzi konieczność ich powtarzania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 1998 r. II CKN 923/97, OSNC 1999/3/60).

Zarzuty naruszenia prawa materialnego są w części uzasadnione.

W świetle powołanego w apelacji art. 55 cyt. ustawy ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. Dokonując wykładni cyt. przepisu, Sąd Okręgowy zasadnie odwołał się do orzecznictwa Sądu Najwyższego, które jest obecnie na tyle utrwalone, że daje podstawę do interpretacji przepisu w sposób zaprezentowany przez Sąd Okręgowy (por. cyt. uchwała z dnia 4 lipca 2013 r. i wyrok z dnia 10 lipca 2013 r. oraz wyrok z dnia 7 listopada 2013 r. II UK 143/13 LEX nr 1399861 i wyrok z dnia 19 marca 2014 r. I UK 345/13 LEX nr 145228).

W ocenie Sądu Apelacyjnego fakt pobierania emerytury, przyznanej przed emeryturą ustaloną w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, nie stoi na przeszkodzie wyliczeniu emerytury na podstawie art. 26 cyt. ustawy, pod warunkiem wszakże, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r. kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po spełnieniu przesłanek wymienionych w treści art. 27 cyt. ustawy i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r. Dla możliwości wyliczenia emerytury w trybie art. 26 cyt. ustawy istotne jest to, że ubezpieczony odprowadza składki na ubezpieczenie emerytalno-rentowe, zatem uczestniczy w tworzeniu Funduszu. Pozbawienie go prawa do wyliczenia emerytury w trybie art. 26 cyt. ustawy, tylko z tego powodu, że pobierał świadczenie wcześniej przyznane, nie znajduje żadnego umocowania prawnego.

Warunkiem ustalenia nowej wysokości emerytury jest to aby emerytura obliczona na podstawie art. 26 była świadczeniem wyższym niż obliczona zgodnie z art. 53.

Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu Najwyższego, w świetle którego moc obowiązująca art. 25 ust. 1b cyt. ustawy rozciąga się także na osoby urodzone przed 1 stycznia 1949 r., które przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 55, pobierały emerytury na podstawie art. 29, 32, 33 i 39, a dodanie art. 55a ust. 2 stanowi zwerbalizowanie treści normatywnej, która do tej pory wynikała z wykładni systemowej i funkcjonalnej (wyrok z dnia 6 kwietnia 2016 r. II UK 78/15 LEX nr 2041117). W istocie dodanie art. 55a ust. 2 cyt. ustawy ma charakter jedynie porządkujący, natomiast podstawę do obliczenia emerytury dla osób

urodzonych przed dniem 1 stycznia 1949 r. stanowi art. 25 ust. 1 b cyt. ustawy obligujący do pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot pobranych emerytur w wysokości przed odliczeniem zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i składki na ubezpieczenie zdrowotne. Przepis powyższy wszedł w życie od dnia 1 stycznia 2013 r. – z mocy art. 1 ust. 6 „b” ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2012.637). W ocenie Sądu Apelacyjnego brak podstaw do pomniejszenia podstawy obliczenia emerytury o kwotę stanowiącą sumę kwot emerytur pobranych za okres przed datą wejścia w życie cyt. przepisu tj. przed 1 stycznia 2013 r. Obowiązujące wówczas przepisy nie zawierały takiej regulacji.

Wysokość emerytury wyliczona według powyższej koncepcji na dzień 1 września 2014 r. (miesiąc złożenia wniosku) po pomniejszeniu o sumę kwot pobranych przez wnioskodawczynię emerytur za okres od 1 stycznia 2013 r. do 31 sierpnia 2014 r. stanowi kwotę 2.686,74 zł i jest wyższa od obliczonej w trybie art. 53 cyt. ustawy. Tym samym zachodzą podstawy do częściowej zmiany zarówno zaskarżonego wyroku jak i zaskarżonej decyzji.

Przepis art. 25 ust. 1b dodany został do cyt. ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dniem 1 stycznia 2013 r. Ustawa wprowadzająca zmianę nie zawiera przepisów o charakterze przejściowym, zatem nowy przepis powinno stosować się od dnia jego wejścia w życie, a więc od 1 stycznia 2013 r. Negatywne skutki stosowania tego przepisu nie powinny sięgać wstecz.

W ocenie Sądu Apelacyjnego oznacza to, że przy wyliczaniu emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego, można odliczyć kwoty wcześniejszej emerytury pobrane dopiero od daty wejścia w życie cytowanego przepisu. Pomniejszenie podstawy emerytury przyznanej w zwykłym wieku emerytalnym o sumę kwot emerytur pobranych przed dniem 1 stycznia 2013 r, tj. przed dniem wejścia w życie przepisu nakazującego odliczenie od podstawy wymiaru emerytury kwoty pobranej emerytury wcześniejszej, powodowałoby działanie prawa wstecz, a także sprzeczne byłoby z zasadą pewności prawa.

Ubezpieczony, wiedząc że suma kwot pobranych emerytur wcześniejszych będzie powodowała zmniejszenie wysokości emerytury przyznanej następnie w zwykłym wieku emerytalnym, inaczej planowałby datę złożenia wniosku o wcześniejsza emeryturę, a być może nie złożyłby takiego wniosku.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił częściowo zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję w ten sposób, że ustalił, iż podstawa emerytury wnioskodawczyni nie podlega pomniejszeniu o sumę kwot emerytury pobranej przed 1 stycznia 2013 roku.

Brak jest jednocześnie podstaw do ustalenia wysokości emerytury bez jakiegokolwiek pomniejszenia o sumę kwot pobranych przez wnioskodawczynię emerytur, gdyż przepisy obowiązujące w dacie złożenia wniosku tj. w dniu (...) nie przewidywały takiej możliwości. W ocenie Sądu Apelacyjnego decydująca dla oceny prawnej jest data złożenia wniosku przez ubezpieczoną a nie data nabycia uprawnień. Z treści art. 129 ust. 1 cyt. ustawy wynika,

świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek (...). Skoro wypłata świadczenia następuje od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, to wysokość emerytury jest obliczana według zasad obowiązujących w tej dacie.

Z tych względów i na mocy art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny oddalił apelację w pozostałej części.

Wnioskodawczyni jest stroną wygrywającą sprawę w znacznej części, zatem, stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c. pozwany zobowiązany jest zwrócić poniesione przez nią koszty procesu za I i II instancję.

Koszty zastępstwa procesowego za I instancję wynoszą 60 zł – stosownie do treści § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r.,

poz. 461) oraz 120 zł – stosownie do treści § 13 ust. 1 pkt 2 cyt. rozporządzenia, co wraz uiszczoną opłatą od apelacji stanowi kwotę 150 zł.